

dem hver paa sit Omraade; men at Kontroløren har den øverste Myndighed, fremgaar af, at han, naar der er Tale om, hvorledes han skal hævde sin Myndighed overfor Bestyreren, skal undgaa at vise denne paa en for de andre Funktionærer kendeelig Maade.

Det er de Instruksur, Kontroløren har at rette sig efter, og jeg skal nu vise, hvorledes det er gaaet, naar han vilde opfylde de Pligter, han har. Det kom til Kontrolørens Kundskab, straks efter at han var bleven ansat — han blev ansat i Juli 1902 — at der af Grønlændere var købt Ræve, som det var Meningen at slagte, og hvis Skind man siden agtede at sende ned til Danmark. Han vidste, at det var 5 Funktionærer ved Bruddet, der havde købt 7 Ræve af Grønlænderne, og ifølge sin Instruksur skulde han forhindre, at de bleve afsendte. Han dekreterede derfor, at Skindene af disse Ræve skulde konfiskeres og henvendte sig til Bestyreren for at faa denne Konfiskation foretagen, og endvidere anmeldte han, at der engang med Kryolitselskabets Skib tidligere var blevet hjemsendt en Ræv, der var købt af Grønlænderne. Nu skulde Driftsbestyreren altsaa ifølge Instruksur hjælpe Kontroløren med at forhindre disse Ulovligheder. Men det gjorde han ikke, han nægtede at konfiskere Rævene og henviste til, at tidligere Kontrolører altid havde stemplet Skind af Ræve, der vare købt af Grønlændere til Forsendelse til Danmark, uagtet de vidste, at de vare købt af Grønlændere — altsaa ganske i Strid med Bestemmelserne. Endvidere paastod Driftsbestyreren, at disse Ræve ikke vare købt til Forsendelse, men til Adspredelse for de paagældende Funktionærer, og at der ikke tilsigtedes nogen personlig Fordel med dem. Kontroløren var imidlertid i Stand til at oplyse, at der tilsigtedes personlig Fordel, at der tidligere var sendt Masser af Skind til Danmark i Strid med de gældende Bestemmelser, og at der udskibedes saadanne med amerikanske Skibe. Han var altsaa i Stand til at paavise, at Bestyreren i sine Paastande for med Usandhed, idet han meget godt vidste, at disse Ræve ikke vare købt til Adspredelse for Bruddets Funktionærer, men til Afsendelse til Danmark, for at de paagældende kunde faa Indtægt derigennem, og Driftsbestyreren maatte erkende overfor Kontroløren, at han havde gjort sig skyldig i en Usandhed. Da det var blevet konstateret, at disse Ræve vare tilvejebragte paa ulovlig Maade, nøjedes Kontroløren dog med af Hensyn til det

Forhold, som tidligere havde fundet Sted, ikke at foretage Konfiskation, men at foretage en Vurderingsforretning og lade Driftsbestyreren kautionere for det Tab, Staten vilde komme til at lide ved, at disse Ræve vare bleven købt og afsendte til Danmark. Foruden at Driftsbestyreren modsatte sig Kontrolørens Bestemmelser paa dette Omraade og ikke vilde tage de Ordre til Følge, som Kontroløren havde givet ham, maa jeg tilføje, at der straks opstod et spændt Forhold mellem Driftsbestyreren og Kontroløren. Da Kontroløren gjorde Mine til at ville hævde sin Mening og gøre sin Pligt, blev han fortrædiget paa alle mulige Maader af Driftsbestyreren og blev tiltalt paa en uhøvisk og i høj Grad fornærmelig Maade. Der blev lagt ham alle mulige Hindringer i Vejen for Udførelsen af hans Gerning deroppe, og der blev brugt Udtryk til ham som: det er sindssygt, det er ungdommeligt, det er barnagtigt, det er fjollet.

Saaledes tog Driftsbestyreren paa det, saaledes behandlede han Statens Politifuldmægtig, skønt han var i sin gode Ret til at optræde, som han gjorde. Med Hensyn til Opmaalingen, gaa Reglerne ud paa, at Kontroløren skal forlange Opmaalingen foretagen, og Driftsbestyreren skal da drage Omsorg for, at det sker paa den Tid, Kontroløren forlanger. Men Driftsbestyreren lod ham vente i lang Tid, inden han lod Opmaalingen foretage, og Kontroløren kunde ikke komme til at foretage Opmaalingen paa den Maade, der staaar foreskrevet i Instruksur. Driftsbestyreren paastod, man behøvede ikke at opmaale disse Stabler i deres Helhed, man behøvede kun at optage Længdemaal, og derefter kunde man skønne, hvor meget der var. Der var imidlertid flere Stabler, hvor Hjørnerne vare faldne ned, saaledes at det næsten var umuligt at foretage en ordentlig Opmaaling. Driftsbestyreren lod endogsaa Kryolit indlade i Skibene uden Opmaaling. Kontroløren var imidlertid paa sin Post, opdagede det og fik en Erklæring paa Tro og Love fra Assistenten om, hvor meget Kryolit der antagelig kunde være i Skibet og sendte saa Beretningen til København, for at Staten kunde faa, hvad der tilkom den. Med Hensyn til hans Tilsyn med Sundhedstilstanden vil det erindres, at han skal affordre de ankommende Skibe deres Bemandingslister og Sundhedspapirer, og det skal ske straks, naar Skibet kommer, thi er der noget i Vejen, skal der straks ske Lægeeftersyn; det gælder jo om at forhindre, at smit-